c ⁊ vinũ: Gen. xiiij. d. In figura sacerdotij christi: qui panẽ et vinũ i corp⁹ ⁊ sanguinẽ suũ ꝓsecrauit: Matth. xxvj. c. Melchisedech etiã videt fuisse gentilis: et ꝑ hoc significat translatio sacerdotij de iudeis ad gentes.

Christ⁹ cõparatur melchisedech

Propt ritũ sacerdotij. Job. vj. f. Panis quẽ ego dabo/ caro mea est ⁊c. Leuit. xxvj. b. Vetustissima veterꝑ comedetur: ⁊ vetera nouis supueniẽtib⁹ ꝓijciẽtur. Mõ dixit vetera q̃si sic a tpe legt: ꝗ vetustissima. s. añ legẽ: vt i tpe Quia fuit sine genealogia: Heb. vij. a. (melchisedech. sic christ⁹. Matth. xij. d. Quę est mr̃ mea ⁊c. Et Deut. xxxiij. a. Qui dixit pr̃i suo et matri suę: nesciо vos. Quia rex salem. i. pacis: sic ⁊ christus. Esa. ix. b. Princeps pacis. Heb. vij. a. Melchisedech rex salem sacerdos ⁊c. Quia ipse benedixit abrae. Gen. xiiij. d. Melchisedech rex salem/proferens panẽ ⁊ vinũ (erat em̃ sacerdos dei altissimi) benedixit ei: Et christi est bñdicere. Numeri. Quia datę sũt ei decimę: Sic (vj. d. Ego bñdicã eis. christo. Phil. ij. b. Qui opat i vob velle ⁊ pficere.

Deinde ꝓuertit se ad deũ patrẽ/dicẽs: a

Al. ꝓcõqssauit

Dñs. i. iste sacerdos/ existẽs/ b A dextris tuis: sic. s. dixisti ei: Sede a dextris meis: c Cõfregit. i. ifirmos reddidit: e

Al. ꝓgentibus

a Dõmin⁹ à dextris tuis: ꝓfrẽ
b git i die irę suę rẽges. Iudi/
c cabit i ꝓnatiõib⁹/iplẽbit rui/
d nas: cõqssabit capita in tra
e
f
g
h
i

k ꝓmltoꝝ. Bẽ torrẽte i via bi
l bit: ꝓpt̃ea exaltauit caput.
m
n
o
p

c Alleluia. CX.
Onfitebor tibi dñe

Reges. i. illos q̃ vt regnarẽt ⁊ magni viderent: nomẽ christi Ps. 2. sti delere volebãt. De qb⁹. s. dictũ est: Astiterũt reges terrę ⁊c. Hoc aũt fecit: d In die irę suę/occultę: cũ offendẽtes i lapidẽ humilẽ cecidert: de q̃ habet Matth. xxi. d. Mã in iudicio qñ veniet manifest⁹ lapis cadẽs sup eos q̃ nũc sup lapidẽ cadũt/ꝓteret eos. Job. xxviij. a. Lapidẽ caliginis et vmbrã mortis diuidet torrẽs a ꝓpio pegrinãte. Interim ꝓo: f Iudicabit i natiõib⁹. i. dijudicabit ⁊ discutiet minora pctã ꝓpꝝ gẽtiliũ. Et si q̃ ad eũ reuerti voluerint: nũq̃d repellet: Mõ: imo/ g Implebit ruinas. i. illos q̃ se humiliãt/⁊ a supbia q̃ ꝓtra deũ erecti fuerãt cadũt humilit ꝓplebit charismatib⁹ suis/sic paulũ. Et nũq̃d erũt aliq̃ tales ruinę: Erũt vtiq: Quia/ h Cõqssabit/humiliãdo/capita mltoꝝ: q̃ ꝗ deũ erigunt. Et hoc/ i In terra. i. dũ sũt adhuc sup terrã i vita ista. Sz posset aliq̃s q̃rere: Quõ poterit christ⁹ ꝗ facere: Añ huic q̃stioni respõdẽs/dicit/q̃ ꝗ meruit i passiõe ⁊ humilitate: Añ dic: k De torrẽte i via bibit: vt bibet. Torrẽs est: q̃ de guttis pluuiarꝝ collectus redundat/ currit ⁊ deficit. Per hũc q̃ recte cursus ⁊ fluxꝝ humanę mortalitatis accipit: vbi hoies nascunt/viuũt/⁊ moriunt: ⁊ iterũ succedũt ⁊ decedũt/nec pmanẽt. De hoc q̃ terrẽte dñs bibit nascẽdo/laborãdo/moriẽdo. Et ꝗ/ l In via/huꝝ vitę: De Ps. 18. q̃ dr i. Ps. Exultauit vt gigas ad currẽdã viã. Et qz ꝗ fecit: m Propterea exaltauit/deꝝ pr̃/ n Caput/eiꝝ: dando ei potestatẽ. Phil. ij. a. Factꝝ est obediẽs vsq̃ ad mortẽ ⁊c. ꝓpter qd̃ ⁊ deꝝ exaltauit illũ ⁊c.

Moraliter

* gia: isti ꝓo abũdãt i ple carnali/⁊ ędificãt sion i sanguib⁹ .i. ecclias i ꝓsanguineis: q̃b⁹ dãt ꝓbẽdas ⁊ dignitates i ecclesijs suis. Job. xxj. a. Semẽ eorꝝ pmanet coꝝã eis: ꝓnq̃ꝝ turba ⁊ nepotũ i ꝓspectu eorꝝ. Abacuk. ij. c. Vę q̃ ędificãt sion in sanguinib⁹: ⁊ ꝓparat vrbẽ in iniqtate. Mich. iij. c. Audite hęc ꝓncipes dom⁹ iacob: ⁊ iudices dom⁹ israel: q̃ abominamini iudiciũ/⁊ oia recta puertitis: qui ędificat sion i sanguinib⁹: ⁊ hierlm i iniqtate. Et bñ dic: oia recta puertit: qz ipsi pueros ꝓficiũt i dignitatib⁹: ⁊ senes subijciũt illi. Eccs. x. b. Vidi seruos i eqs: ⁊ ꝓncipes ãbulãtes q̃si seruos sup terrã. Nec tm̃ iurat ꝓtra eos: ꝗ ⁊ punit eos: Añ secit: a Dñs a dextris tuis: ꝓfregit i die irę suę reges. Reges em̃. i. ꝓlatos ecclię ꝓfringit dñs a dextris. i. i pspitate. Prodijt em̃ ex adipe iiqtas eorꝝ. Job. xxx. b. Ad dexterã orietur calamitates meę ilico surrexert. d In die irę. Dies irę dei/ẽ pspitas. Job. iij. a. Pereat dies in q̃ nat⁹ sũ. i. pspitas. Quę recte dr̃ dies irę: scdm qd̃ dicit Greg⁹: Cõtinu⁹ successꝝ tpaliũ: eternę reprobatiõis est idiciũ. Vel paupi ⁊ humili loqt̃ ꝗ/dicẽs: Ps. 108. a Dñs/est/a dextris tuis: vt te adiuuet. Sup. Qui astitit

a dextris pauplis ⁊c. Et alibi: A dextris est mihi ne cõmouear. Sz nõ sic de diuitib⁹ ⁊ sublimibus: qz/ c Cõfregit. i. ꝓfringet: d In die irę suę. i. in die iudicij: e Reges/ terrenos ⁊ ecclias ticos: ⁊ etiã oẽs supbos. Sap. vj. a. Iudicij durissimũ i his q̃ ꝓsũt fiet: ⁊ potẽtes potenť tormẽta patienť. Esa. ij. c. Dies dñi exercituũ sup oẽm supbũ ⁊ excelsũ ⁊ sup oẽz arrogãtẽ: ⁊ hũiliabit. In die illa/ f Iudicabit i natiõib⁹. i. natiões cũ assessorib⁹ suis. i. cũ sctis suis. De q̃/ bus Sap. iij. b. Iudicabũt scti natiões. Et d̃ bonis/ g Implebit ruinas/angelorꝝ. Qd̃ alibi ozat ꝓpha: Benigne fac ⁊c. h Et ꝓqssabit capita i tra mltoꝝ. s. reprobor. Capita multorꝝ/sũt ꝓlati diuites. Amos. vj. a. Vę vob q̃ opulẽti estis i sion/optiates capita ꝓpꝝ. Sap. vj. a. Audite reges ⁊ intelligite: discite iudices finiũ trę: prębete aures vos q̃ cõtinetis mltitudines: ⁊ placetis vob i turbis nationũ: qm̃ data ẽ vob potestas a deo/q̃ iterrogabit opã vrã/⁊ cogitatiões vras scrutabit: qm̃ cũ essetis ministri regni illi⁹/si recte iudicastis ⁊c. Ps. 15. Ps. 50.

Alia lra hz: Cõqssabit capita i tra copiosa. i. ꝓlatos i opulẽtia trena. iiij. Regt. xxv. b. Rex iuda excęcat⁹ est i reblata: q̃ interptat multa hęc. Et saul ⁊ filij eiꝝ occisi sũt i monte gelboe: q̃ iterptat acer/ uus arenarũ. i In tra: si viuẽtiũ: ꝗ mortuorꝝ. De q̃ Job. x. d. Añq̃ vadã ad trã tenebrosã ⁊ optã mortis caligine: terrã miserię ⁊c. Al' sic/ In terra. i. ꝓpt̃ terrena q̃ dilexerũt. s. diuitias ⁊ delitias ⁊ honores terrenos. Luc. vj. d. Vę vob diuitib⁹/q̃ ꝗ habetis ꝓsolationẽ vrãz. Nec mirũ si ita ꝓqssabunt ⁊ dãnabũt: qz ꝗ noluert strictã viã tenere/q̃ ducit ad vitã. De q̃ via sdit q̃ christ⁹ eã tenuit/dicẽs: k De torrẽte i via bibit. s. christ⁹ de passione: vt dictũ ẽ. Et m Propterea exaltauit caput. Eccj. xj. a. Sapia humiliati exaltabit caput illi⁹: ⁊ in medio magnatorꝝ ꝓsedere illũ faciet. Añ illi q̃ nolũt ꝗ bibere de torrẽte tribulatiõis/nõ exaltabunt eorꝝ capita: ꝗ cõqssabunt. Si em̃ christũ oportuit pati ⁊ ita itrare i glriaz suã: quõ q̃ nihil volũt pati itrabũt i alienã: Hiere. xlix. c. Ecce qb⁹ nõ erat iudiciũ vt biberẽt calicẽ: bibẽtes bibẽt/⁊ tu q̃si inocẽs relinqr̃? Propterea cognat⁹ suis q̃ volebãt exaltare caput/dicẽte mr̃e eorꝝ/ Matth. xx. c. Dic vt sedeãt hi duo filij mei/vn⁹ ad dexterã tuã/⁊ vn⁹ ad sinistrã i regno tuo: rndit dñs: Nescitis qd̃ petat: potestis bibere calicẽ quẽ ego bibitur⁹ sũ. q. d. nõ potest exaltari mecũ i regno: nisi ꝑ ꝗus bibat: d̃ supplicio. Propterea dic vn⁹ eorꝝ. s. iobes/Apoc. j. c. Ego iobes particeps in tribulatiõe ⁊ regno. Luc. 24. d.

Expositio Psalmi. CX.

Onfitebor tibi dñe ⁊c. Titul⁹. Alleluia. In p/ cedenti psalmo cõmẽdauit christũ ab vtraq̃ natura: hic cõmẽdat eũ ab opib⁹/i ꝓsona ecclię siue ꝓpli christiani loquẽs. Hoc aũt nomẽ laudis ãgelicę. s. alla: etsi generale sit oib⁹ psalmis: ibi tñ ꝓcipue apponit/vbi magna exultatiõe gaudet: sic hic ꝓplus christian⁹ liberat⁹ ꝑ christũ/laudat ipsũ. Intẽtio/ẽ monere ad laudẽ dei. Mod⁹. Triptit⁹ ẽ psalmus. Primo ꝓpli christian⁹ dic se ꝓfiteri i ꝓgregatiõe iustorũ. Scdo dic aduẽt⁹ christi munere saciatos fideles adeo/vt ꝓplus gẽtiũ hęreditatẽ abrae ꝓmissã acqrat: ibi: Memoriã fecit. Tertio asserit eosdẽ redẽptos/⁊ nouũ testamẽtũ mãsurũ: ibi: Redẽptionẽ. Primo q̃ ꝓmittit fidelis ꝓplus se laudaturũ/dicẽs: o Cõfitebor/ꝓfessione laudis. Et ondit q̃s laudãd⁹ ẽ dicẽs: p Tibi dñe: q̃ es laudabilis. j. Timoth. j. d. Soli deo honor ⁊ glria. Et ondit quõ: qz deuote: Añ addit: In toto corde

Partitio psalmi

Moraliter

Moralit põt legi de ꝓfessiõe pctõrꝝ: vt dicat pctõr: ꝑnitẽs ⁊ attrit⁹: o Cõfitebor. i. sil' oia pctã corde ⁊ ore fatebor: spe venię/grę/glię ꝓsequẽdę. Prouerb. xxviij. b. Qui abscõdit scelera sua nõ diriget: q̃ aũt ꝓfessus fuerit ⁊ relinqrit ea/misericordiã ꝓsequet. p Tibi: Quia licet pctõr ꝓfiteat sacerdoti: ꝗ tñ facit deo/cui⁹ loco ẽ sacerdos. Añ qd̃ audit i ꝓfessione scit nõ vt hõ: ꝗ vt deꝝ: ⁊ si reuelat/depositiõe dign⁹ est. Quid aũt itelligat ꝑ tibi/apit dicẽs: q Dñe: vt me tuũ

Moraliter

dit: a In toto corde meo. Aug⁹. Quid valet strepitus labiorꝫ/ vbi cor est mutũ: Esa. xxix. d. Ppl'us hic labijs me honorat: cor aũt eorꝫ lõge ē a me. Sz nõ tm̃ deuota debet eē laudatio: ⁊ discreta: Vñ addit: b In cõsilio iustorꝫ. i. nõ temere: ⁊ ex discretiõe. Quidã em̃ volũt laudare fortitã toto corde: sed tm̃ nõ i ꝯsilio iustorꝫ: qui. s. singularitates adducũt/ q̃s testimonio vl' exẽplo sctorꝫ nõ pñt ꝯfirmare. Debet etiã laudatio esse catholica: Vñ addit: d Et cõgregatiõe. s. i eccl'ia fideliũ/ vbi ꝯgregãt iusti. Postea oñdit causas laudis: Primo cõmẽdãs illũ a magnitudine opatiõis/ dicẽs: e Magna opa dñi. s. creatiõis: De qb⁹ Gen. j. a. In ꝑncipio creauit de⁹ cęlũ ⁊ terrã. Et opa recreatiõis. Ps. Opat⁹ est salutẽ i medio trę. Job. ix. a. We oportet operari opa ei⁹ q̃ misit me. Scdo cõmẽdat eũ a ꝓfunda sapia/ q̃ opat⁹ ē: cũ dicit: f Exq̃sita. Ps. O ia i sapia fecisti. Sz qr min⁹ esset sapientiã hꝫe/ si ea q̃ sciret nõ posset operari: iõ cõmẽdat eũ a plenaria potestate/ dicẽs: g In oẽs volũtates ei⁹. q. d. oia q̃cũq̃ voluit/ sapiẽt fecit. Volũtates/ dicit pluralit̃: ꝓt diuersa volita. Vel sic: e Magna sũt/ opa dñi: exquisita i oẽs volũtates ei⁹/ si exq̃ram⁹ volũtatẽ ⁊ intẽtionẽ q̃re fecit illa. Vñ paul⁹ sic exq̃rẽs/ ⁊ nõ potẽs iuenire ad plenũ: exclamauit dicens/ Ro. xj. d. O altitudo diuitiarꝫ sapię ⁊c. Postea specificat ꝺ aliq̃b⁹ ei⁹ opib⁹: ac si q̃rerek ab eo: q̃ sũt opa illa magna/ dicẽs: h Cõfessio ⁊ magnificẽtia op⁹ ei⁹. Magnũ em̃ op⁹ dei fuit/ q̃ paul⁹ ⁊ alij ꝑsecutores ecclię ꝯuersi/ ꝯfessi sũt fidẽ christi: ⁊ magnifice opati sũt miracula faciẽtes: ⁊ oia aduersa ꝓ christo patiẽtes. Hęc ē ꝯfessio ⁊ magnificẽtia/ q̃ sũt op⁹ dei: qr christ⁹ opat⁹ ē ea i illis. Vñ dixit aplis/ Job. xv. a. Sine me nihil potest/ facere. Tñ qr adiutores ei⁹ fuerũt: retribuet eis: Vñ subdit: i Justicia eius: quia reddet vnicuiq̃ ꝓm opa sua: k Manet i sęcl'm sęcl'i. i. i ęternũ. Postq̃ em̃ reprobos ꝯdẽnauerit ⁊ iustos glorificauerit: de iusto iudicio in ęternũ habebit q̃libet q̃ accepit. Vñ dicet reprobis: Ite maledicti in ignem ęternũ. Et iust⁹: Venite pcipite regnũ. s. illud de q̃ dr̃ Dan. vij. d. Regnũ ei⁹ q̃ nõ corrũpet. Et Exo. xv. c. Dñs regnabit in ęternũ ⁊ vltra.

Alt. rectorꝫ — Simel — Daleth — He — Vau — Matth. 25.

Moraliter * seruũ facias: In q̃ notat humilitas: q̃ debet eē i pęnitẽte: vt se nõ filiũ/ ⁊ seruũ reputet. Luc'. xv. d. Nõ sũ dign⁹ vocari fili⁹ tu⁹: fac me sic vnũ ex mercẽnarijs tuis. Ps. Dixi cõfitebor aduersũ me iiusticiã meã dño ⁊c. Cõfessio aũt dz ꝑcedere ex ꝓtritiõe: Vñ addit: a In toto corde meo. q. d. ñ ore tm̃: ⁊ corde ꝓtrito. Job. x. a. Loq̃r i amaritudie aię meę: dicã deo ⁊c. Job. vij. c. Nõ pcã ori meo: loq̃r in tribulatiõe spũs mei. Debet etiã eē secreta ⁊ discreta ꝯfessio: Vñ dicit: b In ꝯsilio: Nõ i foro: nec cuilibet ꝯfitẽdũ ē. Eccj. xj. d. Nõ oẽm hoiez iducas i domũ tuã: qr multę sũt insidię dolost. Sz eligẽd⁹ ē bon⁹ ꝯfessor: Vñ dicit: i ꝯsilio/ ñ q̃rũcũq̃: ⁊/ c Justorꝫ: q̃ ñ trahũt amore carnis ad dãdũ ꝯsilij ꝓm volũtatẽ petẽt⁹: ⁊ ꝓm ꝓitatẽ. Eccj. vj. a. Multi pacifici sint tibi: ꝯsiliari⁹ aũt vn⁹ de mille. Et licet secreta debeat eē: nõ tm̃ faciẽda ē i loco suspecto: Sz i/ d Cõgregatiõe. i. i eccl'ia/ corã oculi⁹ oim̃. Ps. Cõfitebor tibi i eccl'ia magna. Cõfessio aũt nõ sufficit sine satisfactiõe: Vñ bñ subdit de ope satisfactiõis: e Magna opa dñi. i. opa q̃ fiũt dño vt ei satisfiat/ debẽt eē magna: sicut pcã fuerũt magna. Vñ Ro. vj. d Sic exhibuist⁹ mẽbra vra seruire imũdicię ⁊ iniq̃tati ad iniq̃tatẽ: ita nũc exhibete mẽbra vra seruire iusticię i sctificationẽ. Hoc est q̃ dicit Iobes Matth. iij. b. Facite dignos fruct⁹ pnię. Nec ꝑ dz sufficere ꝙ pęnitẽti: ⁊ vltra dz addere q̃cq̃d põt q̃ scit deo placere: Vñ addit: f Exq̃sita i oẽs volũtates ei⁹. Debem⁹ em̃ exq̃rere oẽm dei volũtatẽ/ vt eã faciam⁹. Sic paul⁹ q̃ dixit Act⁹. ix. a. Dñe q̃d me vis facere: Ps. Doce me facere volũtatẽ tuã. Ro. xij. a. Probet⁹ q̃ sit volũtas dei bona ⁊ bñplacẽs ⁊ pfecta. We aũt de ꝯfessio/ ne ⁊ satisfactiõe supbiat hõ: debet recoḡscere q̃ totũ ē a deo: Vñ sequit: h Cõfessio ⁊ magnificẽtia op⁹ ei⁹. Siue em̃ ꝯfiteamur siue magna faciam⁹: totũ ab ipso ē. Eccs. ix. c. Vidi sub sole nec velociũ eē cursũ: nec fortiũ bellũ. Ro. ix. d. Nõ ē volẽt⁹ nec q̃ currẽt⁹: sz dei miserẽt⁹. Phil'. ij. b. Ipse opat i vobis velle ⁊ pficere. Esa. xxvj. c. O ia opa nr̃a opat⁹ es in nobis dñe. De illis aũt opibus q̃ ita ei ascribim⁹/ habebim⁹ mercedem ęternã: sed illa de q̃b⁹ supbim⁹/ amittimus: Vñ subdit: i Justicia ei⁹. i. opa bona q̃ ei attribuunt: k Manet i sęcl'i sęcl'i. i. i ęternũ/ q̃tũ ad ꝓmiũ vl' fructũ. Eccj. xliij. b. Quorũ pietates nõ defuerũt: cũ semine eorꝫ pseuerauit bona hęreditas. Opa aũt eorꝫ q̃ de eis gl'iant nõ ꝑmanẽt/ sz pereũt. Vñ Matth. vj. a. Recęperẽt mercedẽ suã. Job. viij. c. Cũ adhuc sit scirp⁹ i flore nec carpat manu: añ oẽs herbas arescit: sicyię oim̃ q̃ obliuiscunt deũ: et spes hypocritę peribit.

Sacer — Beth — Teth — Joth

l Memoriã fecit ⁊c. Scda ps: vbi dicit aduẽt⁹ christi munere satiatos fideles: q̃d ꝓmissũ erat i veteri lege: Vñ dicit: Memoriã fecit mirabiliũ suorꝫ. i. eorꝫ q̃ scꝑta fuerẽt i veteri testamẽto: quę ꝑus fecerat i figura/ memoriã fecit i nouo rei cõpletiõe. Res em̃ cõpleta docuit q̃d ꝓcedẽtia mirabilia designarẽt. Vñ Job. xij. c. Qñ gl'ificat ē iesus: tũc recordati st q̃m̃ hęc scripta erãt de eo. j. Cor⁹. x. c. O ia ꝓtingebãt illis in figura. Osee. xij. c. In manib⁹ ꝓphar assilat⁹ sũ. Sic q̃ fecit/ m Misericors/ natura: n Et miserator/ i effectu: o Dñs/ christ⁹. Et oñdit vnũ de illis mirabilib⁹ q̃r fecit memoriã. p Escã dedit. s. antiq̃s/ mãna: ⁊ modernis/ corp⁹ ⁊ sanguinẽ suũ. Job. vj. f. Caro mea ꝙ est cib⁹: ⁊ sanguis me⁹ ꝙ ē pot⁹. q Timẽtib⁹ se. Taliũ em̃ ē hęc esca. j. Cor⁹. xj. f. Quicũq̃ mãducauerit panẽ vl' biberit calicem dñi idigne: re⁹ erit corpis ⁊ sanguis dñi: probet aũt ⁊c. Job. iij. d. Vñq̃ comedã suspiro. Exo. xij. b. Edetis carnes assas igni cũ lactuc' agrestib⁹. i. eucharistiã cũ aĩ amaritudie. Hoc aũt dicit ꝓpha eũ eē factuꝫ: ⁊ ꝓbat/ dicẽs: r Memor erit ⁊c. q. d. illa faciet/ qr ꝓmisit i veteri testamẽto: ⁊ ꝓmissũ suũ nõ obliuiscet reddere. Hoc ē q̃d dicit: Memor erit i sęcl'm. i. sp: s Testamẽti sui. i. ꝓmissi i veteri testamẽto. Vel ꝑ q̃d dicit: in sęcl'm: iungat cũ hoc q̃d dicit: testamẽti: q̃. s. durabit/ in sęculũ. i. in ęternũ. Quia sic dr̃ Matth. v. c. Jota vnũ aut vn⁹ apex nõ ꝑteribit a lege. Et Matth. xxiij. c. Cęlũ ⁊ terra trãsibũt: ꝙba aũt mea nõ trãsibũt. Memor inquã erit: vt

Allegorice — Matth. 25. — Ps. 33.

l Memoriã fecit ⁊c. Moralitas ē ꝓm lr̃az. Sũt em̃ multi q̃ dimittũt facere ꝓniaz/ restituere vsuras/ ĩtrare pauperẽ religlionẽ: eo q̃ timẽt mori fame. Et ꝑ tales dicit/ q̃ sic dñs quõdã pauit ꝓphẽm suũ mãna i deserto q̃dragĩta ãnis: adhuc pascit eos q̃ eũ timẽt. Et hẽ: Memoriã fecit mirabiliũ suorꝫ/ antiq̃ꝫ: m Misericors. i. miserias releuãs: n Et miserator. i. sępe iterans miseriias suas: o Dñs: qui seruos suos bꝫ pascere. Quis em̃ ē dñs q̃ seruos suos ñ pascat: Matth. vj. d. Nolite solliciti esse aię vrę q̃d mãducet⁹/ aut corpi vro q̃d induamini: respicite volatilia cęli/ q̃ neq̃ serũt neq̃ metũt neq̃ ꝯgregãt i horrea: sz pr̃ vr̃ cęlest⁹ pascit ea: Nõne vos magis plur⁹ est⁹ illis: Quõ fecit memoriã: Sic: p Escã dedit timẽtib⁹ se. Vñ. s. Timete dñm oẽs sct̃i ei⁹: q̃m̃ nõ est iopia timẽtib⁹ eũ. Et illis nõ põt deesse: qr ꝓmisit: Vñ subdit: r Memor erit i sęcl'm. i. sp: s Testamẽti sui/ noui: Vbi dixit Matth. vj. d. Nolite solliciti esse dicẽtes: q̃d mãducabimus ⁊c. Et p⁹ pauca: Primũ q̃rite regnũ dei ⁊ iusticiã ei⁹: ⁊ hęc oia adijcient vob. j. Pet. v. b. O ẽm̃ sollicitudinẽ vrãz ꝓijcientes in eũ: q̃m̃ ipsi cura est de vob. Notãdũ etiã q̃ iste ꝙsus: Memoriã fecit ⁊c. dicit p⁹ cęnã: vl' p⁹ prãdiũ/ cũ ieiunat. q. d. ꝑ cęna vl' refectio carnal'/ facit i nob memoriã illę cęnę magnę ⁊ refectiõis cęlest⁹ quã pauit nob⁹ de⁹. De q̃ Esa. xxv. c. Faciet dñs oib⁹ ꝓplis i monte ꝑ pinguiũ/ cõuiuiũ videię/ cõuiuiũ piguiũ mdullatorꝫ/ ⁊ videmię defęcatę.

Moraliter

* Et si hęc delectat

inquã/erit: vt q̃ ibi pmittũt ⁊ figurant/impleat. Hoc est qd subdit: a Virtutẽ operũ suoꝝ. i. id qd p opa q̃ antiquit fecit figurabat: b Annũciabit/p se et p apl'os: c Po/pulo suo/christiano. Vñ de ipso dicit/Luc. vlt. d. Incipiẽs a moyse ⁊ oib ꝓphet. iterp̃tabat illis in oib scp̃tur q̃ de ipso erant. Vel sic:

Laph Lameth Dem Mun Sãmech Eyn

a Virtutẽ operum suoꝝ. i. fruosa opa et miracla q̃ fec. Matth. xi. a. Cęci videt: claudi ambulat: leprosi mũdat ⁊c. Hęc/ b Annũciabit ppl'o suo/christiano. Id quid:

a mẽti sui: vtutẽ opm suoꝝ ãnũciabit ppl'o suo. Vt det illis hereditatẽ gẽtiũ: opa manuũ eꝰ vitas ⁊ iudiciũ. Fidelia oia mãdata eꝰ ꝓfirmata i ęcl'iam ęcl'i: facta i vitate ⁊ ęqtate. Redẽptionẽ misit dñs ppl'o suo: mãdauit in ęternũ testamẽtũ suũ. Sãnctũ ⁊ terribile nomẽ eius:

d Ut det ill hereditatẽ gẽtiũ. s. fidẽ vl regnũ cęloꝝ: qd iudęis reꝑobat/datũ ẽ gẽtib i hereditatẽ: fm illd Matth. xxi. d. Auferet a vobis regnũ dei ⁊ dabit gẽti ⁊c. Vl sic: a Virtutẽ opeꝝ suoꝝ: fm q duplicit expositũ ẽ: b Annũciabit ppl'o suo. i. discipul suis q̃s de iudęis elegit. Et b faciet/ d Vt det ill hereditatẽ gẽtiũ. i. gẽtes q̃si hęreditatẽ colẽdas vomere p̃dicatiõis. Et lz illis det hereditatẽ: tñ multa pati eos oportebit: sic ⁊ ipse passus eẽ. Vñ sequit: e Opa manuũ eꝰ/sũt/vitas ⁊ iudiciũ. i. opib suis oñdit q vera erat iudiciũ q̃ p̃dixerat discipl'os passuros ad exẽplũ ⁊ imitationẽ mgri. Matth. x. c. Et Joh. xv. c. Nõ ẽ seruus maior dño suo: si me psecuti sũt/⁊ vos pseq̃nt. Vl sic: e Opa manuũ eꝰ. s. opa redẽptiõis: sc/ f Veritas: ⁊ nõ figmẽta/vt dicũt hęretici: dicẽtes q ñ ve passꝰ ẽ christ. Ecõtrario aũt opera antichristi erũt falsitas: qz veniet i signis ⁊ pdigijs mẽdacib: vt dr. ij. Thessal. ij. c. Nec solũ opa eꝰ sed vitas i redẽptiõe: sz/ g Et iudiciũ/i retributiõe. Veritas em respicit pmũ christi aduẽtũ: iudiciũ vo secũdũ. Et qz ita iudicabit: bonũ ẽ facere q̃ qd ibi retributiõe bona dignũ habeat. Et qd sit illud oñdit. s. mãdata dei: Vñ dic: h Fidelia oia mãdata eꝰ. q. d. bonũ ẽ facere mãdata eꝰ: qz fidelia sũt: Reddũt em qd pmittũt. s. p̃miũ ęternũ. Matth. xix. c.

Ps. 18. Si vis ad vitã ingredi/serua mãdata. Ps. Testimoniũ dñi fidele. Nõ solũ fidelia: s et/ i Cõfirmata: vt durẽt: k In ęcl'iam ęcl'i. i. ęternũ. Heb. ix. e. Testamẽtũ i morte testatoris ꝓfirmatũ ẽ. Nec mirũ si sint fidelia: qz sũt/ l Facta in vitate. s. ab eo q nõ mẽtit: Titũ. j. a. Merito etiã ꝓfirmata sũt: qz facta sũt: nõ tñ i vitate: s/ m Et ęqtate: Quę em

Ps. 118. ęq̃ sũt ⁊ iusta/ꝓfirmãda sũt. Ps. Oia mãdata tua ęqtas.

Moraliter * Et si hęc delectat/multo magis illa. Luc. xiij. d. Btus q mãducabit panẽ i regno cęloꝝ. Et bñ dic: mirabiliũ: qz ibi sũt mirabilia fercula. Esa. lx. a. Tũc videb ⁊ afflues: ⁊ mirabit ⁊ dilatabit cor tuũ. Reuertamur aũt ad pcessũ pmũ p/seqntes. Seqt: a Virtutẽ opm suoꝝ ãnũciabit ppl'o suo. q. d. mlti sed de synagoga sathanę: q nõ volũt credere q dñs pascat suos. Sz dñs b oñdit ppl'o suo/⁊ facto pbat virtutẽ opm suoꝝ. s. q oia pt. Luc. xxij. d. Qñ misi vos sine baculo ⁊ sine pera: nũqd aliqd defuit vob. Matth. vi. d. Respicite volatilia cęli q̃ ñ seret ⁊c. Et b fac dñs/ c Ppl'o suo: Nõ vt i tpalib bñficijs ꝓstituat retributionẽ eoꝝ: s vt magis eos alliciat ⁊ trahat ad amorẽ ęknoꝝ: Vñ sequit: d Ut det ill hereditatẽ gentiũ. i. cęlũ: qd ẽ hęreditas gẽtiũ. i. pctõrũ i filios adoptatoꝝ. Ro. viij. c. Si aũt filij ⁊ hęredes. Ps.

Ps. 46. Elegit nob hęreditatẽ suã. Hęc aũt hęreditas ñ dat gẽtib i gẽtilitate manẽtib. i. i pctõ: Vñ addit exẽplũ dñi ad bñfaciẽdũ/dicẽs: e Opa manuũ eꝰ vitas ⁊ iudiciũ. q. d. si vult hãe hęreditatẽ/assimilami pri ⁊ facite vitatẽ. i. bonã vitã tenete ⁊ iudiciũ: vt. s. bona opa via iudicet ⁊ examinet. Job. ix. d Verebar oia opa mea. j. Cor. xi. g. Si nosmetipsos dijudicarem/: nõ vtiq iudicaremur. Itẽ b notant tria i qb ꝓsistit

Tria in qb cõsistit va pnia

va pnia. e Opa manuũ/Ecce satisfactio. f Veritas/in ore: Ecce ꝓfessio. g Iudiciũ/i corde: Ecce ꝓtritio: q̃ iudicat ⁊ punit. Nec dubitare dz aliqs facere pniaz/sic dñs p̃cipit: qz bñ remunerabunt illi q faciũt eã: Vñ dic: h Fidelia oia mãdata eꝰ: siue de pnia/siue de alio q̃cũq faciẽdo. Quare fidelia: Quia reddũt qd debẽt: ⁊ custodiũt custodiẽtes se. Prouer. iiij. a. Fili serua mãdata mea ⁊ viues: possi de sapiaz ne dimittas eã: ⁊ custodiet te. ij. Timoth. ij. b. Fidel sermo: nã si cõmortui fuerimꝰ ⁊ conuiuemꝰ. Sup. Testamẽtũ Ps. 88. meũ fidele ipi. Nõ aũt bñ fuat ea/q lz ea facere incipiat/tñ declinat ab eis: Et talis nõ ptinet ad illã hęreditatẽ: qz. j. dicit: Maledicti q declinãt a mãdatis tuis. Et Deut. xxvij. d. Maledictꝰ q nõ pmanet i sermonib leg huius. Propterea bñ subiũgit: l Cõfirmata. s. Pe i te: vt nõ separẽt a te: k In ęcl'iam ęcl'i. i. nũqã. Ps. Inclinaui cor meũ ad faciẽdas iustificatiões tuas i ęter/ Vl. ⁊ iusticia Zadik kuph Vl. nõ hz ⁊ dñs ⁊ Ps. 118.

nũ: ꝓpt retributionẽ. Sũt aũt qdã hypocritę q vident mãdata dei facere: s corruptã hñt itẽtionẽ: Cõtra qd addit: l Facta i vitate. q. d. si vis q mãdata dei te ducãt ad hęreditatẽ cęlestẽ: oportet q ea facias i vitate. i. i puritate ꝓscię: ñ i falsitate hypocrisis. Vñ dic dñs Matth. xv. a. Hypocritę bñ ꝓphauit de vob esaias dicẽs: ppl's h labijs me honorat/cor aũt eoꝝ lõge ẽ a me: sine cã aũt colũt me. Debẽt fieri etiã i/ m Ęqtate: vt tãtũ faciat q̃ pnia q̃tũ reqrit culpa. Matth. iij. b. Facite dignos fructꝰ pnię. n Redẽptionẽ misit ⁊c. Tertia ps: vbi asserit redẽptũ ꝓpl'm dei ⁊ testamentũ nouũ ęknã grã ꝓsecratũ. q. d. vt p̃dicta fierẽt: redẽptionẽ misit dñs/pr. s. filiũ/q nos redemit. Bar. x. g. Filius hois ñ venit vt ministraret ei: s vt ministraret ⁊ daret aiaz suã redẽptionẽ ꝓ multis. j. Cor. j. d. Factꝰ est nob a deo sapia ⁊ iusticia ⁊ sctificatio et redẽptio. Hãc redẽptionẽ misit dñs ppl'o suo/iudęoꝝ. Ps. Apd dñm miscdia ⁊ copiosa apd eũ redẽptio. Vñ dic Ps. 120. Matth. xv. c. Nõ sũ missꝰ nisi ad oues q̃ pierẽt domꝰ isrl. Sz qm iudęi ñ recęperẽt eũ: sic Joh. j. a. dr: In ppa venit ⁊ sui eũ ñ recęperẽt: Jõ ptinet ad gẽtes: fm illd Esa. ix. b. Verbũ misit dñs i iacob: ⁊ cecidit i isrl. Vñ sic legẽdũ ẽ: o Ppl'o suo/christiano. Vl magis stricte: Ppl'o suo. s. ppl'o iustoꝝ: qbꝰ solis pdest ista redẽptio. Qd est ꝓ origenistas: q dicũt oia esse saluãda. Job. xv. d. Nõ credat frustra errore decęptꝰ q aliq̃ pcio redimẽdꝰ sit. p Mãdauit: pmo p ꝓphas: deide p p/priũ filiũ suũ: fm illud Heb. j. a. Multifarie multisq modis olim deꝰ loq̃ns i pribꝰ ⁊c. Quid mãdauit? r Testamẽtũ suũ: nouũ. Mandauit/dico/ q In ęternũ. s. duraturũ: Qd dr ad differẽtiã veteris testamẽti: qd ñ durauit i ęknũ: Re em ipsa oñdebat se trãsitoriũ ẽ: eo q trãsitoria pmittebat. In nouo aũt testamẽto ęknã pmittũt: ⁊ nihil ibi pmittit q oculꝰ auaricię puocet: vñ dr testamẽtũ ꝓsũmatũ. Heb. viij. c. Et Hiere. xxxj. f. fm Septuagita. Ecce dies veniũt dicit dñs: ⁊ ꝓsũmabo sup domũ isrl ⁊ sup domũ iuda testamẽtũ nouũ ⁊c. Et q b testamẽtũ tenuerit/bñ erit eis: q aũt ñ tenuerit male habebũt: Quia/ s Sctũ ⁊ tribile nomẽ eiꝰ. Sctũ qdẽ est bonis: s/tribile/malis: t Nomẽ eiꝰ: de q Phil. ij. b. Dedit illi nomẽ qd ẽ sup oẽ nomẽ ⁊c. Sctũ est/qz sctificat. Vñ Ps. Deus in noie tuo saluũ me fac. Terribile/qz Ps. 53. iudicat. Ps. Dominus excelsus terribilis. Eccl. j. a. Vnus Ps. 46. est altissimꝰ

Moraliter

Moralit: n Redẽptionẽ misit dñs ppl'o suo. s. pęnitẽtiã ⁊ opa miscdię: vt si postq redẽpti fuerit sãguie christi iterũ seruituti diaboli ⁊ peccati se submiserunt/ habeant etiã quõ iterũ redimãt. Prouer. xvj. a. Miscdia ⁊ vitate redimit iniqtas. Miscdia. i. opib miscdię. Dañ. iiij. e. Pctã tua elemosynis redime: ⁊ iniqtates tuas miscdijs paupm. Veritate. s. ꝓfessiõis: q̃ ve pctã dic/⁊ exire facit de va ꝓtritiõe: ⁊ terminari i verã satisfactionẽ. Eccl. iiij. c. Pro aia tua. s. redimẽda nõ ꝓfundart dicere vez. Postq vo hõ sic redẽptꝰ est/nõ dz se iterũ vẽdere diabolo vt inimicꝰ dei fiat: s dz in ęternũ deo adhęrere. Vñ sequit: p Mãdauit i ęknũ: ñ ad horã: r Testamẽtũ suũ. s. illd qd fec Job. xiij. d. dicẽs. Pacẽ relinq̃ vob ⁊c. Hoc testamẽtũ mãdat dñs i ęknũ/vt i ęknũ seruiemꝰ ei pacẽ/⁊ nõ moueamꝰ ei guerrã peccãdo. Job. v. c. Ecce sanus factꝰ es: itã noli peccare/ne deteriꝰ tibi aliqd ꝓtingat. Decet aũt vt ita factamꝰ: qz sctĩ vocati sumꝰ: Vñ sequit: s Sãctũ ⁊ tribile nomẽ eiꝰ. s. nomẽ christi a q christiãi vocam.

est altissimus creator omn̄/omnipotēs/rex potens ⁊ metuēdus nimis. Utile aūt est timere eū: Unde subdit: a Initiū sapientię timor dñi. Idem habet Eccl.j.b. Et Prouer.j.a. Principiū sapię timor dñi. Et videt q̄ nō timor: sz fides sit initiū sapię: qz ipsa ē p̄ma ꝓtus. Sol. Dicūt q̄dā q̄ i via generatiōis est fides p̄ma: qz alias generat: timor aūt p̄ma ē in via purificatiōis: qz purificato intellectu a reliquijs pctis/ꝑ videt deū. Alij dicūt q̄ in eis q̄ peccauerunt de infidelitate ad fidē/p̄ma est fides: in eis aūt q̄ de peccato mortali ad gr̄az supposita fide iformi/timor ē p̄ma. Ipse etiā timor p̄cedit opa fidei: ꝓm q̄d dr Act. ix.a. q̄ paul⁹ tremēs ac stupēs dixit: Dñe q̄d me vis facere? Et ꝓm h possum⁹ dicere/q̄ sapia dr hic fides opans p dilectionē. Credēs enim ñ dr sapiēs: nisi ꝓm q̄d credit/opet. Unde Matth.vij.d. Qui audit ꝟba mea hęc ⁊ nō facit ea: similis ē viro stulto ⁊c. Eccl.j.b. Dilectio dei honorabilis sapia. Job.xiiij.c. Qui hz māda/ta mea ⁊ seruat ea: ille est q̄ diligit me. Unde bñ sequit: b Intellect⁹ bon⁹ oib⁹ facientib⁹ eū. s. intellect⁹ fidei vtilis ē illis q̄ opant p dilectionē. Unde ecōtrario dicit Jacob.ij.d. Fides sine opib⁹ ociosa ē. Et ibidē. Fides sine opib⁹ mortua ē. Sz qz h oia a deo habent/laude ē dign⁹: Unde seqt: c Laudatio ei⁹ manet i sęculū sęculi: qz h incipit/⁊ in futuro p̄sūmat. Hic laudam⁹ eū/qz nos libat: in futuro qz coronat. Bti enim q̄ habitāt i domo tua dñe: i sęcla sęcloꝝ laudabūt te. Psalmus iste pioda ē/a laude incipiēs/i ⁊ laudē terminat.

Res Schin Tau Al. Haus

a Initiū sapię timor dñi. b Intellect⁹ bon⁹ oib⁹ facientib⁹ eū: c Laudatio ei⁹ manet in sęculum

Psā.83.

Moraliter * Ergo cū sctm̄ nomē habeam⁹/decet vt sctē viuam⁹: ne nomē dñi i vanū accipiam⁹. Hec solū decēt: imo ⁊ facile ē: qz dę monet timēt illō nomē: Unde ñ audēt accedere ad eos q̄ rē vt nomē dñi digne fuāt ⁊ st ꝓ̄ i christiani. Unde i Psā. Scuto circūdabit te ꝓ̄tas ei⁹: nō timeb a timore nocturno: A sagitta ⁊c. Hoc ē q̄ cū dixisset/sctm̄: addidit/et terribile nomē ei⁹. Sz qz multi nō st mō veri christiani: ꝓ̄ pōt dici illud Ro.ij. d. Nomē dei p vos blasphemat iter gētes. Ut aūt a pctō cauere possim⁹: ⁊ nomē dñi sctm̄ i nob custodire/necessari⁹ est timor: de q̄ addit: a Initiū sapię timor dñi. Et possumus dicere/q̄ sapia nō dic h actū vt habitū: ꝑ discrete factū: Scōm q̄d dr cōiter: Iste fecit magnā sapiaz: q̄n aliq̄d magnū discrete fec. Sic timor ē p̄ncipiū ei⁹: qz timor fac declinare a malo: q̄d est principiū faciēdi factū bonū. Eccl.j.c. Timor dñi expellit pctm̄. Facit etiā timor hoiez eē sollicitū de bono. Eccl.xv.a. Qui timet deū faciet bona. Et sciendū q̄ est:

Timor
- Hūdan⁹/de pecunia. Lucl.xij.d. Molite timere pusillus grex ⁊c.
- Human⁹/de vita. (Hęc oia adijcient vobis.
- Matth.x.c. Molite timere eos q̄ occidūt corpus.
- Seruilis/de gehēna. j. Job.iiij.d. Perfecta charitas fo/ras mittit timorē.
- Initialis/ptim de deo/ptim de gehē/
- Filial/de offēsa. (na. Eccl.j.c. Timor dñi expellit pctm̄.
- Psā. Timor dñi sctūs pmanet in sęculum sęcli.

Psā.18.

Sūt aūt multi q̄ se putāt esse sapientes/qz sūt intelligētes: licet nō habeāt vitā bonā: Propt q̄d bñ subdit: b Intellect⁹ bon⁹/supple est/oib⁹ facientib⁹ eū. i. q̄ faciūt ea q̄ faciēda esse intelligūt. Mā nō faciētib⁹/intellect⁹ mal⁹ ē ⁊ nociu⁹: qz dicit Jacob.iiij.d. Scienti bonū ⁊ nō faciēti/pctm̄ est illi. Lucl. xij.f. Seru⁹ sciēs volūtatē dñi sui ⁊ nō faciēs: vapulabit multis. c Laudatio ei⁹/q̄ facit intellectū: manet i sęculū sęculi: Sz laudatio intelligēt ⁊ nō faciēt/trāsit i isto sęclo: qz laus ipioꝝ breuis: sed laus iusti ięternū durabit. Dñs enim ici piet eū laudare qñ dicet illud Matth.xxv.c. Esuriui ⁊ dedistis mihi māducare ⁊c. Prouerb. vltl.d. Date illi de fructu manuū suaꝝ: ⁊ laudēt eū i portl opera ei⁹. Et. j. Corl. iiij.a. Tūc laus erit vnicuiq̄ a deo. c Laudatio ei⁹/q̄ laudabit deū: manet i sęculū sęcli. Psā. Bti q̄ habitāt i domo tua dñe: i sęcla sęcloꝝ laudabūt te. Aug⁹ de ciuitate dei i fi. Videbim⁹ ⁊ videbim⁹: videbim⁹ ⁊ amabimus: amabimus ⁊ laudabimus: hic finis sine fine ⁊c.

Job.20.a.

Psā.85.

Beatus vir ⁊c. Expositio Psalmi. CXI.

Titul⁹. Alleluia reuersionis aggei et zacharię. CXI.

Beatus vir q̄ timet dñm:

Alleluia reuersiōis aggei ⁊ zacharię. CXI. Beat⁹ vir q̄ timet dñm: secū. Alleluia reuersiōis aggei ⁊ zacharię. CXI. Beat⁹ vir q̄ timet dñm: tionē noīm ꝓpēdi pt. Aggeus enim interpt̄at mōtan⁹: zacharias/festiu⁹ vel hilar. Est ḡ sensus tituli. Alleluia. i. laus: reuersiōis. i. p reuersiōē: aggei. i. ꝓpli mōtani q̄ est in eminētia virtutū/destructa captiuitate babylonis p pęnitentiā: et zacharię. i. ꝓpli festiui ⁊ hilaris/de bonis sibi a deo collatis. Et quia ista reuersio ad pęnitentiā incipit p timorē: a timore incipit/dicēs: Beatus vir qui timet dñm. Intētiōe aūt monet ad laudē dei. Modus. Tripertitus est psalmus. Primo breuiter tangit bona timentiū deū. Secūdo eadē latius exequit de aduentu christi p quē illa suscipiūt/pręmittēs: ibi: Exortū est. Tertio mala impijs asserit euentura: ibi: Peccator videbit ⁊c. Et hz tm̄ p̄ncipiū secundę partis allegorice de christo legat: tū totū possumus legere allegorice: vt de christo dicatur: d Beatus vir. s. christus: De quo Hiere. xxxj.d. Fęmina circūdabit virū. e Qui timet dñm: sic de ipso dicit

Aleph Beth

Partitio psalmi

Allegorice

Moraliter: d Btūs vir q̄ timet dñm. Idē Prouer. xxviij.c. Btūs hō q̄ sp ē pauidus. Sz quō btūs est q̄ timet: cū timor pęnā habeat: vt dr. j. Job. iiij.d. Timor pęnā hz. Sol. Triplex ē btitudo. Pria ē itrātiū: de q̄ h: et Ro.iiij.a. Sic et dauid dicit btitudinē hois cui de⁹ accepto fert iusticiā sine opib⁹. Scda btitudo ē certātiū: Et hęc hz octo ptes: De q̄b⁹ Matth.v.a. Bti pauperes spū ⁊c. In q̄b⁹ pugiles in certamie spūalis armant. Prima ps. s. pauptas: q̄ tōdit pugilē. i. abijcit vl subijcit tpalia: q̄ p capillos signt. Hiere. vij.f. Tōde capillū tuū ⁊ pijce. Scda ē māsuetudo: hęc vngit pugilē. Tertia est luct⁹: q̄ lauat pugilē. Quarta est esuries iusticię: hęc restrigit pugilē. De his trib⁹ dr Matth.vj.c. Tu aūt cū ieiunas vnge caput tuū: ⁊ faciē tuā laua. Quita ē miscōia: q̄ facit pauperes amicos suos/vt iuuēt eū. Lucl.xvj.c. Facite vob amicos de māmona iniq̄tatis. Sexta est mūdicia cordis: q̄ ꝓscientiā serenat ⁊ securat ō victoria. Prouer.xv.b. Secura mēs q̄si iuge ꝓuiuiū. ij. Corl.j.c. Glia nra hęc est/testimoniū ꝓscientię nrę. Septima est pax cū deo ⁊ hoibus. Ro. xij.d. Cū oibus hoib⁹ pacē habētes. Octaua est patiētia: q̄ sustinet ictus. Ro.v.a. Tribulatio patientiā operat: patiētia ꝟo spē: spes aūt nō ꝓfundit. Tertia est puenientiū: De q̄ dicit Boecius: Beatitudo est status omniū bonoꝝ/collectione pfectus. Sed quare dicit: Btūs vir: et nō dicit/beata mulier? Sol. Epb.v.e. Uir est caput mulieris. Ergo q̄d de ipso dicit/de ipsa intelligit. Uir etiā nō notat hic tm̄ sexum: sed plura alia. Unde versus. Uir notat ętatē/sponsum/sexū/p/bitatē. De ętate/Epb.iiij.c. Donec occurramus oēs in virū pfectū. De sponso/Job.iiij.c. Quinq̄ enim viros habuisti: et nūc quē habes nō est tuus vir. De sexu/Leuitl.xiij.f. Uir sive mulier in cui⁹ cute cādor apparuerit. De pbitate/Job.j.a. Uir erat i terra hus ⁊c. Et Pbus dic: Uir ē q̄ contra fortunę biformes insult⁹ vniformi ꝓstātia militat p̄munit⁹. e Qui timet dñm: nō hominē. Esa.lj.c. Molite timere opprobriū hominū: ⁊ blasphemias eoꝝ ne metuatis. Prouerb. xxix.d. Qui timet hoiem/cito corruet. Eccl.xxxiiij.c. Qui timet deum/nihil trepidabit. Quare nō dicit: btūs q̄ diligit: vel/qui credit: vl/qui sperat? Sol. Ista sūt ad bonū assequndū: timor vero est ad malū fugiendum. Et si timor facit beatum: multo magis illa: Unde per minus intelligitur maius. Prouerb. xiiij.d. Timor domini fons vitę: vt declinet a ruina mortis. Eccl.xxvij.a. Si nō in timore dñi te tenueris instanter/cito subuertet dom⁹ tua. De timore autē venitur ad dilectionē: et de declinatione mali/ad executionem boni: Unde addit:

Moraliter

Tripler beatitudo

* In mandatis ei⁹